

banerne gøre deres yderste for at inødekommende de Krav, der stilles ikke blot fra deres egne Stationer, men ogsaa fra de private Baner. Det er jo let nok for Privatbanerne at stille Krav til Statsbanerne. Det er dog ikke saadan, at de private Baner absolut ere henviste til at kræve Hjælp hos Statsbanerne, thi enten kunne de selv anskaffe de nødvendige Godsvogne, eller de kunne leje dem. Dette sidste have Statsbanerne tidt maattet gøre, det have de maattet gøre i begge de Foraar, i hvilke jeg har været Minister, og det kunne Privatbanerne ogsaa gøre, saa de have andre Udveje end at stille Krav til Statsbanerne.

Naar det ærede Medlem særlig nævnte Tilfældet fra Kertemindebanen i Fjor, saa undrer det mig, at det ærede Medlem ikke ved, at det ærede Medlem for Kerteminde (Pinstруп) i den Anledning henvendte sig til mig, og at jeg netop da gjorde, hvad jeg kunde, for at faa afhjulpet den Mangel, der blev klaget over, og jeg ved ikke bedre, end at den ogsaa blev afhjulpet. Det ærede Medlems Bemærkning om Toggangen paa Fyn har jeg allerede besvaret overfor andre Talere, som ogsaa have dvælet ved det samme.

Det ærede Medlem for Varde (S. Sørensen) dvælede udførligt ved Forholdene ved Esbjerg Havn. Jeg kender det Andragende, der er indkommet om denne Sag, og som det ærede Medlem omtalte, og jeg skal tage de Bemærkninger, han fremkom med, under Overvejelse ved Sagens Afgørelse. — Hermed har jeg dvælet ved de til mig henvendte Bemærkninger, saa vidt jeg har lagt Mærke til dem.

Indenrigsministeren (Sigurd Berg): Det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) udtalte forleden, at det var en Forsømmelse fra Lovgivningsmagts Side, at der ikke var gjort Skridt til, at Alderdomsforsørgelsesloven kunde blive ændret. Jeg skal ikke komme nærmere ind herpaa, men jeg skal kun i Anledning af disse Udtalelser erindre det ærede Medlem om, at vi for faa Aar siden vedtog en Ændring af Alderdomsforsørgelsesloven her i Rigsdagen, ligesom der ogsaa i 1903 ved Lov blev nedsat en Kommission, som det udtrykkelig blev overdraget at beskæftige sig med Ændringer i Alderdomsforsørgelsesvæsenet. Der har da ganske naturligt ikke fra min Side været nogen Foranledning til at tage disse Spørgsmaal op.

To ærede Medlemmer have omtalt Sygekassevæsenet. Det ærede Medlem for

Nykøbing p. F. (Valdemar Olsen) mente, at Sygekassevæsenet ikke kunde udvikle sig videre under den nuværende Lovs Former, idet han særlig omtalte, at de daarligst stillede Arbejdere ikke kunde komme med. Nu er det jo altid vanskeligt, hvor der skal betales en Præmie, at faa de absolut slet stillede med, men i øvrigt kan jeg ikke indrømme, at de Tal, som foreligge, give Indtryk af, at vi staa over for en stagnerende Bevægelse. Jeg skal saaledes oplyse, at i 1902 havde de anerkendte Sygekasser en *Fremgang* i Medlemstal af 25,000, i 1903 en Fremgang af 28,990, i 1904 af 32,000 og i 1905 — det sidste Aar, for hvilket der foreligger Opgørelse — en Fremgang af 38,900. Og se vi paa Fordelingen, var der i København i 1905 26,150 Haandværkssvende, i Provinsbyerne 14,868, i København var der 13,217 Arbejdsmænd, i Provinsbyerne 10,824 Arbejdsmænd. I Landdistrikterne var der 21,034 Landarbejdere og 32,898 Husmænd. Det forekommer mig, som sagt, ikke, at hele det Billede, man ved disse Tal faar af Sygekassevæsenet paa det nuværende Trin, giver noget Indtryk af, at Bevægelsen skulde være stagnerende. Det ærede Medlem spurgte mig, om jeg tænkte paa at nedsætte en Kommission om hele denne Sag. Det interesserede mig uægtelig at høre, at man nu fra den Side beder om en Kommission, thi det gaar gerne saaledes, at naar man fra Regeringens Side taler om at nedsætte en Kommission om et eller andet Spørgsmaal, saa har ellers en eller anden socialdemokratisk Taler haft det bekendte lille fikse Vers fremme om, hvornaar Fanden satte den første Komité ind i Verden, nemlig da han vilde, at intet skulde ske. Jeg vil sige til det ærede Medlem, at jeg tænker ikke paa at nedsætte nogen Kommission herom; jeg tror, man har indhøstet saadanne Erfaringer om hele denne Sag, at man meget vel vil kunne gaa til de Ændringer, der kunde blive Tale om, uden at der behøver at gaa noget Kommissionsarbejde forud. Det er muligt, at de Folk, der specielt have beskæftiget sig med dette Spørgsmaal, paa et eller andet Omraade ere blevne noget ensidige: thi saaledes gaar det jo ofte Folk, der beskæftige sig meget med specielle Spørgsmaal, men jeg finder, at der er al mulig Anledning til at tage bestemt Afstand fra de skarpe Udtalelser, det ærede Medlem fremkom med overfor Nævnets Medlemmer, og det vil jeg derfor ogsaa gerne gøre. I øvrigt ere Nævnets Medlemmer jo valgte ved indirekte Valg af Sygekassernes